

Współczesna metropolia lwowska obejmuje rozległe przedmieścia, które tworzą peryferyjne dzielnice i miejscowości odrębne pod względem administracyjnym, przylegające do granic miasta. Metropolia lwowska ukształtowała się na przestrzeni minionych dziesięcioleci. Początki formowania się wielkomiejskiego Lwowa sięgają XIX w. Lwów, pełniąc funkcję stolicy Galicji, podlegał szybkim procesom urbanizacyjnym. Miasto się rozwijało i oddziaływało na okoliczne miejscowości. Rozmach inwestycyjny na przełomie XIX i XX w. spowodował, że na obszarze wsi leżących w pobliżu rogatek miejskich również rozwijało się budownictwo mieszkaniowe, powstawały zakłady usługowe i przemysłowe. W tym czasie szczególnie postępowala rozbudowa północnych przedmieść. Tam też szybko wzrastała liczba mieszkańców. W konsekwencji doszło do procesu scalania niektórych podlwowskich wsi z organizmem miasta. Już w okresie zaboru austriackiego do Lwowa został przyłączony między innymi teren Łyczakowa i Jałowca leżącego w pobliżu Krzywczyca oraz wschodnia część Kulparkowa. W czasie II Rzeczypospolitej przyłączono do miasta szereg okolicznych gmin lub ich części. Wówczas dotychczasowe wsie stały się peryferyjnymi dzielnicami tak zwanego Wielkiego Lwowa. Kolejne miejscowości znalazły się w granicach administracyjnych miasta w okresie okupacji niemieckiej i po drugiej wojnie światowej. Na przestrzeni ostatniego półwiecza peryferyjne dzielnice i miejscowości zachowujące odrębność administracyjną, ale tworzące obszar metropolitalny uległy kolejnym znacznym przeobrażeniom urbanizacyjnym. Niemniej, niektóre najstarsze części przedmieść zachowały do dzisiaj dawny wygląd.

Od końca XIX w., szczególnie na terenie północnych przedmieść, wraz z rozwojem urbanistycznym widoczne były zmiany w strukturze społeczno-zawodowej mieszkańców. Przedmieścia północne traciły swój typowo rolniczy charakter. Obok rodzin utrzymujących się z rolnictwa i ogrodnictwa, rozrastała się warstwa rzemieślników, robotników i urzędników. Zjawisko to nasiliło się w pierwszych dziesięcioleciach XX w. Tak było w Kleparowie, Lewandówce, Zamarstynowie, Zniesieniu, gdzie postępował w tym czasie szybki przyrost mieszkańców. Znaczny wzrost ludności na początku XX w. był także w Sygniówce, położonej po zachodniej stronie Lwowa. Na pozostałych przedmieściach w schyłkowym okresie zaboru i w II Rzeczypospolitej dzielnice peryferyjne, a szczególnie miejscowości położone w pobliżu rogatek miejskich, zachowały w dużym stopniu specyfikę rolniczą i ogrodniczą. Polacy, którzy przez stulecia, do czasów ekspatriacji po drugiej wojnie światowej mieszkali na przedmieściach Lwowa, po śmierci zostali przeważnie pochowani na tamtejszych cmentarzach.

Wstęp

Przedmieścia Wschodnie

Cmentarz w Lesienicach

Cmentarz w Malechowie

Cmentarz w Winnikach

Przedmieścia Południowe

Cmentarz w Sokolnikach

Cmentarze w Sołonce

Przedmieścia Zachodnie

Cmentarz w Zimnej Wodzie

Przedmieścia Północne

Cmentarz w Brzuchowicach

Cmentarz w Hołosku

Cmentarz w Grzybowicach

Cmentarz w Lewandówce

Cmentarz w Zamarstynowie

Cmentarz w Zniesieniu

Indeks nazwisk